

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 145/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Márie Priklerovej, bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. R. – H., N., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky opatrením Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 12 C 16/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Márie Priklerovej o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. mája 2004 doručené podanie Márie Priklerovej (ďalej len „sťažovateľka“), bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. R. – H., N., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR“. Z obsahu podania vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie svojho označeného práva opatrením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 16/03, ktorý rozhodol o postúpení veci, v ktorej sa žalobou domáhala zaplataenia polovice nákladov vynaložených na spoločnú nehnuteľnosť voči Ing. J. O., CSc., Okresnému súdu

Bratislava V. Okresný súd o postúpení veci upovedomil sťažovateľku listom z 15. januára 2004.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„Tým, že Okresný súd Bratislava I. vec postúpil na Okresný súd Bratislava V., zmenil podľa môjho presvedčenia miestnu príslušnosť (nie vecnú), čím pochybil a porušil prináležiace ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak súd začne vo veci konať, koná tak až do právoplatného skončenia veci ako miestne príslušný súd...

Podľa mojej mienky Okresný súd Bratislava I. postupoval krajne nezákonným spôsobom, ak vec, ktorá mu je vecne príslušná, vec postúpil na iný okresný súd z dôvodu svojej miestnej nepríslušnosti. Pri podaní môjho návrhu na miestne príslušný súd, t. j. Okresný súd Bratislava I. som sa spravovala nielen miestom, v obvode ktorého sa nachádza nehnuteľnosť, ale aj v tom čase trvalým bydliskom odporcu, ktoré mal práve na adrese, kde sa nehnuteľnosť nachádza. Teda z môjho pohľadu miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava I. tu bola daná hneď dvakrát. Okresný súd Bratislava I. tým, že vec bezdôvodne postúpil na iný miestne príslušný súd, porušil moje právo na súdnu a inú právnu ochranu zakotvenú v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, pretože týmto jeho postupom nastali v danej sporovej veci nezmyselné a zbytočné prierahy.“

V dôsledku uvedeného sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a po prerokovaní veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo Márie Priklerovej, aby vec prejednal zákonný sudca v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava I. v konaní pod spis. zn. 12 C 16/03 o zaplatenie sumy 89.700,35 Sk s príslušenstvom bolo porušené.

2. Okresný súd Bratislava I. je povinný v danej veci konať ako súd vecne a miestne príslušný.

3. Márii Priklerovej priznáva primerané finančné zadosťučinenie 100.000,--. Sk (slovom jednostotísíc korún slovenských), ktoré je Okresný súd v Bratislava I. sťažovateľke povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona. Podľa uvedeného ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľka namietala konanie okresného súdu, ktorý podľa § 84, § 85 ods. 1 a § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku postúpil spis sp. zn. 12 C 16/03 Okresnému súdu Bratislava V ako súdu vecne príslušnému. Oznámenie bolo sťažovateľke doručené 20. januára 2004. Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 12. mája 2004, pričom z prezentačnej pečiatky na poštovej obálke je zrejmé, že ústavnému súdu bola zaslaná 10. mája 2004, t. j. po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o nich dozvedieť, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje predĺžiť túto lehodu.

Keďže lehodu uvedenú v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, pričom sťažovateľke táto lehota do dňa doručenia jej sťažnosti ústavnému súdu preukázateľne uplynula, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že podľa jeho zistení v označenej veci koná Okresný súd Bratislava V pod sp. zn. 7 C 30/04 a vo veci je nariadené pojednávanie na 15. jún 2004.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2004